

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 6 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Važni dogodki v Srbiji.

Zadnjič že smo omenili, da je srbsko ministertvo podalo odstop iz neznanih vzrokov. Sedaj so ti vzroki znani. Štirindvajsetletni kralj Aleksander se je zaročil z devetintridesetletno vdovo Drago Mašin.

Slovenci sočustvujemo s svojimi južnimi brati v Srbiji. Vsa gorja, ki jih je napravil bivši kralj Milan za mlado slovansko državo in za njeno dobro prebivalstvo, dirnila so tudi naš neprijetno. Želeli smo vedno Srbiji srečnega preobrata, kakršnega zamore donesti kraljevini le njen mladi kralj Aleksander. Sedaj pa, ko se k temu vsaj na videz nagiblje, zahrumela je vsa srbska politična struja od Milana do posameznih ministrov.

Dolgo časa je že ugibala domača in tuja javnost, boče li se kralj Aleksander poročil, pri nese li njegova zaroka Srbiji zaželjenega miru in potrebnega vpliva. Oče Milan je izbiral svojemu sinu neveste v evropskih vladarskih krogih. Aleksander se za očetove želje ni mnogo brigal; zaradi tega se je tudi tolmačilo, da se mladi vladar sploh ne misli ženiti.

V nepričakovanem trenutku, ko biva raz kralj Milan v Karlovarskih toplicah na Češkem, ko so se vladne razmere razvijale na Srbskem v najbolj naravnem tiru, počil glas o odstopu cellega srbskega ministertva Gjorgjevičevega. Že drugi dan po ministerski demisiji pa je naznanil dne 22. t. m. kralj Aleksander v posebni proklamaciji na srbski narod, da se je zaročil z bivšo dvorno damo kraljice Natalije, z vdovo Drago Mašin, s hčerjo rajnega soustanovitelja srbskega kraljestva, vojvode Ljunevica.

V oklicu na srbski narod pravi kralj Aleksander med drugim: „Srbskemu narodu! Ker vem, da že moj narod dolgo časa želi močjo za

roko, sklenil sem zadovoljiti to željo svojega naroda, ker smatram za svojo dolžnost, narodu, ki je mojim prednikom kakor meni dokazal tolikokrat svojo ljubav in udanost, zagotoviti stalnost dinastije za bodočnost. To svojo dolžnost napram svojemu narodu doprinesem tem večjim veseljem, ker sledim pri tem važnem koraku v svojem življenju, istočasno mojim čutilom.“

Kraljeva zaroka je tedaj posledica prave ljubezni ter tudi skuša dokazati upravičenost svojega čina, češ, „dandanes se ne ravna več politika vladarjev in drža“, po rodbinskih zvezah, temveč po koristi narodov.“ S tem hoče povedati, da je imel njegov oče drugačne namene z njim glede ženitve.

Nadalje obeča, da bo s složnim in srečnim zakonskim življenjem prednjačil svojemu narodu, kajti njegova družica da je vzeta iz srbskega naroda.

Ne vemo, je li tudi Aleksandrov oče Milan izdal pred svojo poroko podobno proklamacijo na narod glede svojih „srčnih čutil“ in srečnega zakona, ko se je poročil z Natalijo Keško. Bila bi edna Milanova laž več, kajti s svojim zakonom je pač prežalostno „prednjačil“ srbskemu ljudstvu in — svojem sinu.

Bodisi, da se oče Milan boji tega podedovanega greha, bodisi, da je imel v programu bogato nevesto za svojega sina iz katerega evropskega dvora, kjer bi se dobil vpliv in — posojilo, res je le, da se Milan neznansko togoti nad svojim sinom, da je takoj ob tej vesti brzojavil iz Karlovih varov odprto, da odloži vrhovno poveljstvo srbske armade. Po njegovem zgledu je storilo tudi ministertvo ter odstopilo. Na vse prigovarjanje kraljevo, ni hotelo ministertvo ostati, pa tudi Ristić in drugi generali nočejo prevzeti sestavo novega ministertva, češ,

da ne marajo biti odgovorni za kraljev najnovejši korak.

Vse kaže nato, da je začel kralj Aleksander s svojo polnoletnostjo tudi samostojno misliti in delovati, kajti ne plaši se očetove grožnje ne prošnje niti spletk vladnih diplomatov, temveč je baje slovesno izjavil, da se rajši odpove vladarstvu na ljubo svojemu očetu, kakor da bi pustil svojo nevesto.

Ako ga ni srečala moška odločnost, prišla ga je — zaljubljenost. Kakor pa bi prvo zamoglo rešiti omajano stališče Obrenovičev, tako bi slepa zaljubljenost le podvojila nevarnost v Srbiji.

Srbsko ljudstvo je sprejelo kraljevo izjavo z negotovimi občutki, dočim mu posamezne korporacije in zastopi čestitajo, vedejo se vplivni dvorjaniki nasprotno, manj odločilni pa nezaupno. Temu dokaz je tudi dejstvo, da je med sprejemanjem čestitk in v. proslavo zaroke danem banketom stražila posadka hišo, kjer biva zaročenka, da bi mu je spletkarji ne — odvedli.

Vladarjeve zaroke same ob sebi še niso svetovni dogodki, toda ta nenavadna zaroka srbskega kralja Aleksandra pomenja vsekakor za Srbijo velikanske prevratke, ki bodo ali dinastijo Obrenovičev in mlado srbsko državo ozdravili ali pa ugonobili.

Dokler ne pove ljudstvo svojega mnenja glede nenavadne kraljeve zaroke, se sicer še ne da gledati v bodočnost. Dovolj pa je, da je raz kralj Milan nevoljen. Če ne pritegne ljudstvo z mladim kraljem, maščeval se bo Milan nad lastnim sinom, kakor se je maščeval nad svojo soprogo — kraljico. Maščevanje pa bi prineslo Milanu brezobzirno paševanje in polno mošajo, srbskemu narodu pa neznosno gorje.

LISTEK.

Pif, paf.

Pripovedka, češki spisal Vaclav Beneš-Sumavsky.
(Posl. Podravske.)
(Konec.)

Napočila je temna, neprijetna februarjeva noč. Tonda je izpil danes nekoliko požirkov „zlođja“ več, da ne bi zaspal. Moral bi biti res z zlođjem v zvezi, da bi tatu nocoj ne dosegel. Postavil se je na mesto, kjer je mogel vso skladalnico pregledati in čakal. Mrak se je čimdalje bolj nižal. Ni bilo sicer mrzlo, pač pa takšna zima, ki je našla pot za nohte ter prodirala do kosti.

V mestu je polagoma potihovalo navadno gibanje, samo tu pa tam je še zaropotala kočija, ali zaukal pozni gost, časih je bilo slišati hri-pavo pasje lajanje, na to pa so pričele mačke svoj ponočni ples; ne daleč proč se je mučilo dete na oslovskem kašlju, a med vse to se je mešal šum vode, po kateri so se valile poslednje plošče odhajajočega ledu.

Nočni čuvaj je zapel drugo uro čez polnoč, na to pa je udarila ura dve na Emavskem stolpu.

Tonda začuje nakrat nekaj rabel, sumljiv šum. Zravna se, na to pa nagne glavo naprej kakor bi vohal. Zdelo se mu je, da prihaja šum od nasprotnega konca skladišnice. Mogoče, da to počenjajo mačke. Veter piha od vode, mora se postaviti proti njemu, da bo slišal. Na to seže po puški, nabiti z drobnim svincem ter odide naprej.

Šum se ponovi, na to pa nekaj zadoni, kakor bi poleno padlo na tla. Ni bilo več dvoma, da tam nekdo meče polena iz skladišnice.

Tonda nekekrati poskoči in že je stal med plotom in skladiščem drv, poleg katerega se je temna postava hotela skriti. Ker pa to ni bilo mogoče, se je spustila v dir k mestu, kjer je bil plot najnižji.

„Stoj capin, sicer strelim!“ zagromi Tonda, hoteč nastrašiti nočnega gosta.

Tat sicer nekoliko obstane, kakor bi premišljeval, kaj mu je storiti; na to pa se znovič spusti v dir.

„Stoji!“ zavpije čuvaj ter steče za njim. Med tem se oglasi strel.

Sam Bog vé, kako se je zgodilo, da je puška počila. Tat, ki se je bil že prijel plota, glasno zakriči ter pade na tla.

Tonda obstane, kakor bi strela vdarila vanj. Priskoči ter se skloni k možu, ki je ležal

na tleh ter se zvijal od bolečin. Strel ga je zadel v bok.

„Kaj si mi napravil, Tonda?“ zastoka ranjenec.

„Za rane Kristusove, to si ti, Franc!“ zakliče prestrašeni čuvaj.

„Kaj si mi napravil!“ stoka plavničar. „Žena leži v postelji, otroke zebe, dela ni, in jaz sem hotel vzeti samo dve poleni.“

Ljudje so jeli vreti skupaj. Dospela je tudi policijska straža ter dala hudo ranjenega odpeljati v bolnišnico.

Ozirali so se po čuvaju, toda za tem ni bilo več ni duha ni sluha.

...

Toda čez mesec dni se je prikazal na obrežju Valtave znovič s puško v roki. Toda kako je bil spremenjen! Biló je videti, da ga je tragični nočni dogodek v skladiščni popolnoma potlačil. Lice mu je bilo bledo, zabuhlo, čelo mu je oblival znoj in oči je imel kakor steklene.

„Kje si bil, Tonda?“ vprašali so ga plavničarji. „Iskali so te. France že počiva na pokopališču. Ti si mu dal. Ravni njegovi otroci morajo sedaj beračiti.“

„Giftna krola“ ali „Štajerc“.

Ako naši trgovci, posebno nemški in nemškutarski, tarnajo o slabih časih, naravnost lažejo. Kajti kdor nima denarja, ne more ga trošiti za take nepotrebne reči kakor je „Štajerc“, najslabši list, ki je kedaj beli dan zagledal. To naj si naš kmet zapomni in po tem naj se ravna, kadar mu vsili kaka cenena odpadna duša svojega nemškutarskega antikrista.

Da so ti najnovejši osrečevalci naroda nekaki antikristi, svedoči njih hinavsko besedenje o skrbi za blagor slovenskega kmeta ter licemersko navajanje Zveličarjevih naukov. Ptujski narodni odpadniki in njih podrepani po Slovenskem Štajarju hočejo primorani od zavednih Slovencev kar čez noč postati kmečki rešitelji. Kje so neki bili do pred dobrim mesecem? Zakaj se baš sedaj po svoji „giftni krola“, kateri smo stopili na ostudno nogo, tako napihuje in izceja na slovenske narodnjake svojo strupeno smrdečo tekočino? Poznamo se po nosu. Dokler še nismo imeli svojih trgovcev in so s culico na grešnem svojem hrbitišču privandrani kramarji in vsled pičle izobrazbe lastnemu narodu odtujivši se trebušniki živeli le svojemu poklicu, molčali smo i mi. Čim pa so se z našimi žulji obogatili in postali po proslulem vzorcu „Wolf-Janez od skale“ predrzni in drzoviti, stopili smo jim, žal, da še vedno premalo, na prste, vsled česar so zacvillili, kakor „pes, če se mu na rep stopi“. Vi, ki se pajdašite z Bismarckovci, predrznete se izzivati prijatelje in dobrotnike slovenskega kmeta? Ali je pokupila „Graška posojilnica“ velika posestva v ptujskem okraju iz ljubezni do kmeta? Vi ptujski Orniki, Hutterji, Kaiserji in drugi, povejte nam, jeli vam prepustil slovenski kmet v Halozah svoja posestva, posebno vinograde zato, ker je uvidel, da ste njegovi prijatelji? O da bi hotela njih revščina in prikrita bôl govoriti, v spakedrani slovenščini zverženi „Štajerc“ bi moral nemške „Jokelne“ učiti, kako je postopati s slovenskim kmetom, če se ga hoče v dobri volji ohraniti.

Vi od Boga pozabljeni lizuni, ki ste nastavili slovenskemu kmetu vabljuje pasti, kakor so „Schulverein“, „Südmark“ in v najnovejšem času „Südmärkische Volksbank“, pa naštejte ona posestva, ki so last slovenskih trgovcev, odvetnikov in slovenskih posojilnic in hranilnic!

Bodite „zažihrani“, če mu tako „po domače“ resnico poveste, da vam zapoje zadnji zagorski kmet pesem, katera vam bo vse žive dni po pšesih donela. Res je, naš kmet govori navadno tako „po domače“, a razume tudi še drug jezik, kadar ga izroči nemški trgovec odvetniku. Največje fascikeljne pri vsakem odvetniku in notarju imajo navadno večji, pri nas živeči nemški trgovci. Gotovo zopet iz ljubezni do kmeta!

Uverjeni smo, da bo „Štajerc“ svojo pasjo dušo kmalu izdihnil, ako bo še parkrat taka nebesa za odpuščenje svojih gorostasnih bedarij prosjačil. Pomagali mu bomo po svojih

najboljših močeh do nesrečnega konca, kajti vsaka, tudi nemškutarska sila do vremena. Zmerili bomo v doglednem času, katere moči so jačje.

Celjske in štajarske novice.

(Imenovanje) Finančni komisar pri dež. fin. ravnateljstvu v Gradcu g. J. Končan, je imenovan nadkomisarjem.

(Promocija) G. Jernej Pikel iz Griž, je bil te dni v Gradcu promoviran doktorjem vsega zdravilstva.

(Na tukajšnji višji gimnaziji) so se dne 21., 23. in 24. julija t. l. s prav dobrim uspehom vršili zrelostni izpiti. Izmed 21 abiturientov so dobili trije odliko, vsi drugi pa so bili proglašeni zreli.

(O trgovini železa „Merkur“ v Celju) nam piše g. F. G. iz Čadrama: Slovinci! Kmetje in trgovci, kupujte železnino pri „Mercurju“ v Celju! Dne 18. julija t. l. kupil sem nekaj železnine v tej trgovini ter dobil dobro blago tako po ceni, kakor še nikoli nikjer drugje. Ednako nam dobajajo tudi pohvale od drugod.

(Dražba sadja ob državnih cestah) se vrši v nedeljo dne 29. t. m. ob 9. uri predpoldne pri celjskem okrajnem glavarstvu, soba 10. Zdražbajo se drevesa kilometrov pri Vrhovljah od 95.—99. Tepanjih in Konjicah 100.—104. Križevcu 105.—109. Stranicah 110.—114. Frankolovem 115.—118. Vojniku 119.—122. Škofji vasi 123.—126. Celju 129.—130. Levcu 131.—133. Petrovčah 134.—136. Sv. Petru 137.—141. in pri Gomilskem 142.—147. kilometra. V vsakem navedenem kosu je 10 dreves določenih za cestarja. Vsak dražbovalec mora položiti 6 K varščine, katera se mu vrne, če ničesar ne zdražba.

(Ponarejeni denar.) Celjsko okrajno glavarstvo naznanja, da se je meseca marca t. l. našlo 22 komadov kovanega denarja ponarejenega, in sicer sedem goldinarjev, štiri krone in ednajst 20 vinarjev, pred čemur se občinstvo svari.

(Talijsko za rešitev življenja) pripoznalo je štajarsko namestništvo Alojziju Obreza v Vel. Pirešici, ker je rešil dne 25. novembra t. l. štiri otroke posestnika Ignacija Novaka, da niso zgoreli.

(Nemec mora biti!) Za strokovni čevljarški tečaj v Celju dovolila je tudi mestna občina 100 kron podpore, a Javornikov doktor so stavili še strogi pogoj, da morajo biti čevljarčki — nemški Celjani. Ali ni treba slovenskemu čevljarju v Celju plačevati nikakih pristojbin, da so izključeni celo od pouka. Le rogovilite in dražite, da se bo obrnil proti vam sleherni stan, potem pa pazite, kje je najbližje — smukniti.

(Pesnik Iskrah-Frankolski) umrl je dne 4. julija na svojem posestvu v Novicerkvi pri Vojniku. Navaden kmet bil je nenavadno izobražen ter kot pesnik na dobrem glasu. Izdal je samostojno baladi: „Veronika Deseniška“ in „Petrovska Mati Božja“, ter sodeloval

skoro pri vseh slovenskih leposlovnih listih. Naj v miru počiva!

(Vsem hmeljarjem!) Po točki 3. društvenih pravil in vsled sklepa glavnega zborovanja z dne 18. marca t. l. priredi hmeljarsko društvo ob nedeljah in praznikih do obiranja letošnjega hmelja v raznih krajih Savinjske doline zborovanja, pri katerih se bodo hmeljarji poučevali kako naj pravilno hmelj obirajo, sušijo in shranjujejo. V tem oziru se bodo morali naši hmeljarji — se sebnost oni kmetskega stanu — še marsikaj naučiti. Pritožba hmeljarskih kupčevalcev, da naši hmeljarji ne znajo pravilno hmelj obirati, sušiti in shranjevati, je občna in tudi utemeljena. Znano je, da se v Savinjski dolini prideluje lep hmelj — a kaj pomaga lepo blago, ako ni pravilno spravljeno! Kakšno pa bode najboljše vino ako pride v plesnove sode in zaduhle kleti? Gotovo malo ali nič vredno. In s hmeljem je to ravno tako. Marsikak petak, desetak, pedesetak in celo stotak bi lahko padel v žep našega hmeljarja, ako bi vedel s hmeljem pravilno ravnati. Vsled tega pričakuje hmeljarsko društvo, da se bodo hmeljarji v prav obilnem številu udeležili teh shodov, kateri se bodo vršili po sledečih krajih: Gomilsko, Braslovče, Polzela, Št. Jurij, Prekop, Dolenja vas, Št. Peter, Gotovlje, Sp. Grušovlje, Ponikva, Petrovče, Žalec, Levec, Arja vas, Drešinja vas, Griže in Vrbje. Zbirališče in čas zborovanja se bode naznanil vsako nedeljo ali praznik po prvem sv. opraviilu pred cerkvijo ali pred občinsko hišo. Samo ob sebi se pač razume, da se zborovanja lahko udeleži vsakedo (tudi večji otroci) in da je celi pouk brezplačen. Nedeljo dne 29. t. m. se bodo takšna zborovanja vršila: 1. v Vrbju in Grižah dopoldne po prvem sv. opraviilu, 2. v Dolenji vasi ob 3. uri popoldne, 3. v Sp. Grušovljah in v Drešnji vasi ob 5. uri popoldne.

(Hospitacija v Škalah.) Učiteljsko društvo Šaleške doline zboruje začetkom avgusta v Škalah. Prihod naj blagovolijo cenj. člani naznati pravočasno, da bo možno za nje naročiti obed.

(Telovadno društvo „Savinjski Sokol“ v Mozirju) ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo dne 29. t. m. v prostorih „Narodne čitalnice“ v Mozirju točno ob 4. uri popoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav staroste. 2. Poročilo blagajnika. 3. Poročilo tajnika. 4. Volitev novega odbora. 5. Vpisovanje novih udov in vplačevanje letnine. 6. Posameznosti. Ker je to društvo za probujo naroda eminentne važnosti, vabijo se vsi prijatelji „Sokola“ v Savinjski in Šaleški dolini, da ta občni zbor v kolikor možno velikem številu posetijo, ter z mnogobrojnimi pristopom k društvu, obstanek istega omogočijo.

(Iz Kozjega) se nam piše: Neki dopisovalec iz našega trga se huđuje v „Slovenskem Gospodarju“ nad okrajnim sodnikom, češ, da noče nabaviti dvojezične table za sodnijsko poslopje. Bralac teh vrst bi lahko mislil, da je le sodnija, ki ima samo nemški napis — temu pa ni tako. Ako prideš v Kozje opaziš takoj pred prodaja

Tonda je zrl pred se, kakor bi se ga to niti ne tikalo; ko pa mu le niso nehal očitati tega, je odgovoril nekako čudno:

„Ej, bila je noč, da ni bilo moči ničesar videti; napravil sem pif, paf in on je ležal. Vidite, tako le: pif, paf in tovariš je ležal. Glejte, tako-le pif, paf...“

Pri tem je spuščal petelina pri puški ter se nasmejal, ko je klepnal.

Hodil je tako nekoliko dni po obrežju ter klepal s puško. Spoznali so, da je prišel ob pamet. Časih je žlobodral kakor date, vdrugič pa ponovil stokrat zaporedoma: „Bila je noč, ni bilo videti ničesar, napravil sem pif, paf... Vzeli so mu orožje, da ni strašil ljudi. Nekdo mu je dal otročjo puškico. Pa tudi te so se ženske bale, ko je Tonda poskočivši naglo pomiril ter zakričal: „pif, paf“.

Vzeli so mu tudi to puškico ter ga spravili v norišnico. Ker pa je bil tih in vlijuden, so ga zopet izpustili.

Navadna palica mu je sedaj popolnoma nadomeščavala puško. Na njegovo poprejšnje ime so ljudje pozabili ter mu rekali navadno: „pif, paf“. Otroci so tekli za njim, kjerkoli se

je prikazal ter klicali nanj: „pif, paf“. On pa je časih dvignil palico k licu, stisnil s prstom domišljanega petelina, zakričal: pif, paf ter smeh ljaje se odšel dalje.

Sedaj je povsem opustil delo. Rekel je, da ga glava boli, ako vzame kaj v roke. Cele dneve se je klatil po obrežju ter živel od koščeka kruha, ki ga mu je dal kak plavničar iz sočutja.

Samo časih se je splazil za zid poleg vode ter ondi dolgo sedel in zrl v globočino. Pritiskal je dlani na oči, vzdihal in jokal. Ko je vstal, je govoril zopet kakor pameten človek, toda to ni dolgo trajalo.

Po dolgi zimi je prišla kmalu pomlad, kakor bi se bila čez noč pripeljala v kočiji, polni solnčne svetlobe in duhtečega cvetja. Otroci so stekli k vodi ter brodili po njej, na kraji in zagledavši Tondo, glasno klicali nanj: „pif, paf, pif, paf!“

Na to so zlezli na klade, katerih je bilo na obrežju dokaj visoko naloženo. Na spodnejša debela so se vsedli drobni otroci ter deklice, pestujoče dojenca. Starejši pa so splezali na višja bruna ter uporabili neko prosto ležečo deblo za gugalnico.

Solnce je prijetno grelo in na vodi so delali plavničarji, vezajoč splave z močnimi trtami.

Tonda je sedel nekoliko na strani ter se zagledal v vodo.

„Vstrelj pif, paf!“ so klicali nanj fantje.

Norec skoči po koncu, nameri palico na golobe, ki po jasnem zraku ter zakriči „pif, paf“. Otroci so ukali in Tonda se je smejal.

Na bližnji strehi se prikaže dimnikar. Tonda ga zagleda, nameri palico, zakliče „pif, paf“ in dimnikar, pokazavši bele zobe, zgine, skrivši se za dimnik.

„Pif, paf je ustrelil dimnikarja!“ se zasmeji mladina.

Med tem se oglasi grozen krik na kladah. Fantje, ki so se bili gugali, prestrašeni odskočijo in težko smrekovo deblo, na katerem so se gugali, prišedši ob oporo in ravnotežje, se grozno zaguga ter jame drviti navzdol na otroke, katerih je za celi ducat sedelo na spodnjem debelu. Padajoče deblo je trčilo ob sosednje, ki se je tudi zagugalo pa za trenutek že ostalo, kakor bi hotelo pridržati padajočega sosedu. Toda v najbližnjem trenutku sta že dve debli

nico našega slovenskega župana napis „Johann Elsbacher“, ako prideš dalje ogledaš kar naenkrat napis „Feuerwehr Dspö.“ omenjeni gospod župan pa je stotnik požarne brambe; tik tega napisa pa bereš le nemško legendo okoli velikega cesarskega orla: „K. k. Aichamt“ potlej „K. k. Tabak Sub. Verlag“, „K. k. Stempel Verschleiss“, „K. k. Notariatskanzlei“ itd. Ali ima dopisnik samo posla v sodnijskem poslopiju, da ne vidi drugih nedostatkov? Vse je treba pomesti in popraviti, da se izbrišejo stari grehi!

(Ponesrečil se je) dne 19. t. m. v Čadramu Franc Gričnik pri lomljenju kamenja za novo župnišče. Skala mu je zdrobila prsi.

(Dr. Josip Juraj Strossmayer), biskup dja-kovački, je sprejel v nedeljo, dne 22. t. m., gosp. Rade Marzidovskega in Ivana Zabukovskega, kot odposlanca „pripravljalnega odbora za Slomšekovo slavnost na Ponikvi“, ki sta ga šla v imenu odbora in vseh Slovencev na slavnost povabit. Prezvisevani je deputacijo najljubeznivejše sprejel, a obžaloval, da mu je zaradi visoke starosti nemogoče udeležiti se slavnosti v spomin moža, ki je ne samo slovenskemu, temveč tudi bratskemu hrvatskemu narodu k srcu prirasel. Med dolgim razgovorom govoril je prevzisevani jako laskavo o Slomšku in slovenskem narodu, kateremu je usoda še vedno tako nemila, da ga zadeva od dne do dne po svojih narodnih sovražnikih s svojimi težkimi udarci. S trpkimi besedami je omenjal novoustanovljene nemške občine Slatina, ki greni s svojim prusofilstvom vsakemu Slovanu nekaj toli ljubljeno bivanje med štajarskimi Slovenci. Blagi dobrotnik Slovencev je dejal, da zahaja že nad 30 let na Slatino se zdraviti in krepčati, da pa je letos zadnjikrat tanjšaj (in menda tudi med Slovenci) ker človek, ki živi po načelih, se ne more dobro počuti med narodnimi odpadniki in sovražniki. Poslavljaljoč se od deputacije bil je prevzisevani vidno ginjen, ter je v znak svoje neomajne ljubezni do dobrih Slovencev poljubil odposlanca.

(Šulferajnska šola na Slatini in Strossmayer.) Vsako leto priredi kopališčno ravnateljstvo na Slatini veselico v korist nemškemu šulferajnu. Tudi letos je bilo tako ter je prišel ravnatelj z dvema mažarskima deklicama tudi k biskupu Strossmayerju prodajati šopke za omenjene namene. Škof Strossmayer jih je odpravil kakor druga leta, češ, da ne more podpirati društva, ki dela proti Slovincem. Vsled tega napadajo nemški in mažarski listi tega uzor-Slovana. Namen beračenja je bil, razbojnati po svetu, da celo sam škof Strossmayer podpira ponemčevanje. Slabo je naletel, a blagemu starčku Strossmayerju in ostalim Slovanom se je močno zamerilo nesramno nemško početje.

(Podčetrtak.) Več tednov je preteklo, odkar smo zadnjo novico o našem trgu brali. Na pošti so jele razmere postajati boljše, — saj čas je že bil — in sicer so se zboljšale gledé strank. Današnja ekspeditorica, ki je popolnoma vešča slovenskega jezika, občuje s strankami posebno ljubeznjivo in z veseljem moram priznati to, kar

drvili navzdol na otroke, kateri ne sluteč ne varnosti, so se smijali Tondi.

Na kladah je nekaj počilo in zamolklo za donelo.

V tem usodepolnem trenutku pa priskoči „pit, paf“ ter pograbi klado s svojimi širokimi rokami. Izmuznila se mu je, ker je bila močnejši nego on. Toda vjel jo je z nogo, s katero se ji je krepko uprl ter je ni pustil dalje. Za kričal je na otroke naj zbežé, med tem pa je pridrvila tudi gornejša klada ter padla z vso težo na nogo, da je kar zahreščalo.

Otroci so bili rešeni.

Ko so pritekli plavničarji, da rešijo Tondo izmed klad, jim revež omahne na tla. Imel je nogo zlomljeno.

Odpejli so ga v bolnišnico; tam pa so zdravniki rekli, da se mu mora noga odrezati.

Ali so mu jo odrezali ali ne, kdo to vé. Nihče se ni brigal zanj. Vsakdo v Podskali ima dovolj svojih lastnih skrbi.

Toda „pit, paf“ se tam ni več prikazal.

smo večkrat povdarjali in odločno zahtevali, da nimamo pošte radi žene tukajšnega poštarja, ampak, da je pošta tukaj radi strank! Dne 21. in 22. t. m. imeli smo v našem trgu vojake in sicer eden del 3. topničar. polka. Omeniti moram jako značilen slučaj, kateri gotovo zasluži, da ga javnosti podamo. V treh nemškutarskih hišah, katerih prebivalci se štejejo k najboljšim „aristokratom“ in najodličnejši „noblesi“, sami namreč smatrajo se takšne, delila se je revnim vojakom, ki so bili vsled velike vročine utrujeni in zmučeni od dolgega pota, tako slaba hrana, kakor tudi pri najubožnejšem kmetu ne, da so bili vojaki prisiljeni, čeravno hrane jako potrebni, tisto rajši pustiti. Nočemo omenjene hiše imenoma navesti, ker upamo, da se ednak „škan-dal“ prihodnjic ne zgodi več. Toda mi opozarjamo samo na to, da takšni nečloveški ljudje, kateri si hočejo na tak sramoten in breznačilen način, namreč s tem, da dadó vojakom slabo hrano, svoje mošnje polniti in se s tem obogatiti, trgu in prometu zelo škodujejo, kakor se je pokazalo to pri zadnjem koncertu!

(Požar) je nastal dne 23. t. m. na Ženiku, župnije Sv. Jurja ob Ščavnici; zgorelo je viničarsko poslopje Janeza Mikla. Da se ogenj ni dalje razširil, je zahvaliti v prvi vrsti vrlemu gasilnemu društvu šentjurjevškemu, ki je bilo takoj na mestu. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

(Udarilo) je 23. t. m. zvečer v hišo zidarja Rojsa v Krčevini nad Ptujem ter jo popolnoma upepelilo z gospodarskim poslopjem. Ubilo je tudi kravo. Letos so grozno žgeči bliskovi žarki pozitivne elektrike, pa so tudi že marsikje mnogo škode in strahu naredili.

(Utonil je) pri Sv. Trojici v Slov. goricah dne 17. t. m. ondotni orožniški postajevodja g. Štefan Cinglak. Pri kopanju ga je prijel krč. Pokojni je bil kaj značajan mož. Bil je večletni naš naročnik, dober pevec, goreč, neustrašen rodoljub, zraven pa vendar točen v svoji težavni službi. Čislali so ga zaradi njegove odločnosti tudi Nemci, kjerkoli je služboval. Doma je bil s Sladke gore. Blag mu spomin!

(V Marenbergu) odpre nemški šulferajn otroški vrtec. Naša družba sv. Cirila in Metoda se pripravlja zastaviti ponemčevanje v Marenbergu s slovensko šolo.

(Centralna posojilnica slovenska) vabi k izrednemu občnemu zboru v sredo 8. avg. t. l. ob 9. uri dopoldne v „Narodnem domu“ v Mariboru (v mali dvorani). Dnevni red: 1. Razgovor o posojilništvu in gospodarskem zadružništvu, ev. premembe pravil. 2. Dopolnilna volitev v načelstvo. 3. Predlogi.

(Roparski umor.) Blizu Radvanja pri Mariboru je neznani zločinec umoril v samotni koči 84letno ženo Habakuk ter odnesel 20 glid. in edno obleko.

(Mariborska višja realka) je imela v pretečenem šolskem letu 184 Nemcev in 4 — Slovence! Dasi je žalibog ta zavod nemški — saj pa so gimnazije istotako — morali se bodo štajarski Slovenci vendar enkrat zdramiti gledé realnih študij za svoje sinove.

(Požar.) V nedeljo ponoči 22. na 23. t. m. vpepelil je po hudobnežu ogenj bivšega Šučna pri Sv. Barbari niže Maribora lepo viničarijo s hlevom. Poleg so tudi 1 svinja in kure zgozele. Zavarovano je bilo za 1100 glid. Lepega sadnega drevja je mnogo ogorelo.

(Dva utopljenca.) Pretečeno nedeljo sta pri kopanju v Dravi v Mariboru skoraj istočasno na različnih krajih utonila dva moža. Prvi je utonil blizu Studencev 31letni godec in delavec na južni železnici Franc Swatek, drugi je 19letni trgovski pomočnik Alojzij Gottlich, ki je utonil blizu Poberža. Trupel še niso našli.

(Zemlja je podsula) v Eisenerzu na Gor. Štajarskem v ondotnem rudniku 11 mož. Dva so izkopali mrtva, trije so vsled pomanjkanja zraka v smrtni nevarnosti, nekaj mož pa še spleh dobili niso.

(Akad. tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) namerava udeležiti se Slomškove slavnosti na Ponikvi dne 5. avgusta t. l. korporativno z društveno zastavo. V imenu društvenega odbora vabimo vse slovenske visokošolce „Slovenijane“, „Savane“, „Triglavane“ in slovenske abiturijente, da prav mnogobrojno prihite 5. avg. na Ponikvo

in se pridružijo zastavi društva „Triglav“. Odhajamo iz Maribora z lokalnim vlakom 5. uri 24 minut jutraj; drugi se pridružijo potoma ali pridejo direktno na Ponikvo s svojim domačim vlakom vsekako že predpoldne do 8. ure. Za banket treba se prijaviti vsakemu samemu na naslov pripravljalnega odbora za Sl. sl. na Ponikvi do konca tega meseca. Na svidenje! Z bratskim pozdravom med Ernest Dereani, t. č. predsednik.

Druge slovenske novice.

(XV. redna velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda) vrši se v Radovljici v sredo dne 1. avgusta 1900. leta. Spored: I. Sv. maša ob 9. uri v dekanijski cerkvi. II. Zborovanje ob polu 11. uri v salonu Hudovernikove restavracije. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev edne tretjine družbinoga vodstva. Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinoga vodstva: 1. Ivan Murnik, 2. Martin Petelin, 3. dr. Ivan Svetina, 4. Andrej Zamejic. 6. Volitev nadzorništva (5 članov). 7. Volitev razsodništva (5 članov). Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. Ljubljana, 18. julija 1900. Prvomestnik: Tomo Zupan. Podpredsednik: Luka Svetec. Pristavek. 1. Predvečer, dne 31. julija t. l., naj se ob 8. uri p. n. skupščinarji in p. n. Ljubljancje prijateljski snidejo na vrtu gostilne gospoda Ferlinca (pri „zvezdi“). — Pevske točke bo izvajalo družbi sv. Cirila in Metoda posebno naklonjeno slav. slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“. 2. Dne 1. avgusta odhod iz Ljubljane z navadnim vlakom ob 7. uri 17 minut jutraj. 3. Po zborovanju skupni obed v Hudovernikovi restavraciji ob 12. uri. Radi obeda se je udeležencem oglasiti do 29. julija pri odboru podružnice sv. Cirila in Metoda v Radovljici. Kuvert brez vina stane 1 glid. 50 kr. 4. Po obedu ob 2. uri popoldne izlet v Poljče pri Begunjah. 5. Odhod iz Radovljice ob 7. uri 24 minut zvečer.

(Imenovanje.) Računska praktikanta pri kranjskem deželnem odboru gg. Ivan Mikuž in P. Drenik sta imenovana računskima oficijaloma II. razreda.

(Umrl je) v Ljubljani dne 23. t. m. č. g. Rok Merčun, katehet na ljubljanskih mestnih ljudskih šolah. R. i. p.!

(Promocija.) Na dunajskem vseučilišču je bil pretečeni ponedeljek promoviran doktorjem prava g. Konrad Vođušek iz Ljubljane.

(Iz Ljubljane) dobili smo naslednje vrstice: Tužna osoda je nanesla, da je vrli Slovenec, preč. gospod župnik Anton Rodošek iz Mozirja, prekratko svoje življenje sklenil 17. oktobra 1899 v beli Ljubljani; Savinjska dolina je mnogo zgubila vsled smrti tega obče spoštovanega, za narodno in gospodarsko razvijanje ožje svoje domovine vnetega moža. — Anton Rodošek počiva na krasnem prostoru v sredi pokopališča pri sv. Krištofu v Ljubljani in sicer v bližini g. prečastitih kanonikov Karola Klun, Luke Jeran, prošta A. Jarc itd. Njegov zvesti prijatelj, tudi Štajarec, sedaj v Ljubljani bivajoč, postavil mu je pred kratkim krasen spomenik z napisom: „Ne povprašaj, koliko let si živel v tej solzni dolini. Temveč, koliko dobrega si storil v tej kratki dobi!“ (Slovenska umetniška razstava v Ljubljani) se otvori v 15. septembra t. l. ter bo trajala mesec dni.

(Antropometrični urad v Ljubljani.) Pri mestni policiji se je upeljala najnovejša velikomestna naprava, antropometrični urad, ki ima nalogo zmeriti in fotografovati neznane zločince, da se dokaže njihova sličnost po listih.

(Utonili so) v graščinskem ribniku na Igu ondotni 50letni logar Peter Kocjan; v Krki pri Kostanjevici je utonil pri napajanju konj hlapec Fran Bakšič; v Bohinjskem jezeru pa 20letni Fran Čerkovnik.

(Dekliško meščansko šolo) je dovolilo naučno ministerstvo uršulinskemu samostanu v Škofji Loki.

(Obesil se je) v Poljanah nad Škofjo Loko 43letni Janez Demšar. Bil je že več časa otožen in se mu je mešalo.

(Spominsko ploščo Prešernu) vzdajajo v Kranju v hišo, v kateri je pesnik stanoval in umrl.

Naprimernejši čas za prvo škropljenje je navadno tedaj, kadar so poganjki (mladike) 1 do 1 in pol čevlja, t. j. 50 centimetrov visoko zrastle. Po različnosti podnebja, dežel in krajev, različen je tudi čas prvega nastopanja perono-

spore. Vinogradniki naj bi se zatoraj ravnali v vsakem vinskem okolišču po dotičnih izkušnjah. Prvo škropljenje naj se vrši tako, da se dobro oškropi listje in grozdni zarod.

Med prvim in drugim škropljenjem ne sme preteči preveč časa; drugo škropljenje naj bi se vršilo torej kake tri tedne po prvem. Ker je v tem času grozdje že navadno odcvetelo, skrbeti je, da se pri drugem škropljenju tudi grozdiče dobro oškropi.

Mnogi čakajo z drugim škropljenjem po cvetu. To njim more povzročiti veliko škodo, sosebno v letu, v katerem grozdno cvetenje vsled deževnega vremena delj časa traja.

V tretje naj se škropi kake 4 tedne po drugem škropljenju.

Pri škropljenju proti peronospori je glavna reč, da se prvo in drugo škropljenje pravočasno izvrši. Ako je to oboje škropljenje zanemarjeno, poznejša škropljenja zamude več ne.

Nebrižnost v tem oziru mora se drago plačati, ker vsled odpadanja neškropljenega listja ne trpi škode samo letošnji vinski pridelek, — temveč tudi trs sam vsled nepopolne zrelosti lesa v prihodnji zimi lahko pozebe. Razum tega je neškropljen trs zelo občutljiv tudi za druge bolezni, posebno za koreninsko gnjilobo (trtni koreninoses), ter njega rast v prihodnjem letu navadno zaostaja; zanemarjenje škropljenja krati tudi pridelek drugega leta.

Prvo troje škropljenje je neobhodno potrebno. Če pa peronospora zelo močno nastopa, zatem v vlažno toplem poletju z mnogimi nevihtami, ter ako imamo opraviti z trsnimi vrstami, ki so glede peronospore posebno občutljive, kakor n. pr. veltlinec, zastavica (rjavina) itd. mora se tudi po 4krat, ali celo 5krat škropiti.

Slaba rast vinogradov in slaba rodovitnost celih vinskih okolišev, katere opazujemo zadnja leta, sta največ posledica nezadostnega pokončavanja peronospore v prejšnjih letih. — Za škropljenje proti peronospori rabimo bakrenopaperno zmes. Izmed vseh sredstev, katera so se v zadnjem času priporočala proti temu škodljivcu, ne stori nobeno boljšega učinka, kakor imenovano. — Mnenja glede sestave te zmesi so različna; nekateri jemljejo več, drugi manj bakrenega vitrijola (modre galice). Izkušnje zadnjih let pa dajo sklepati, da množina bakrene soli v zmesi ni tako merodajna, kakor to, da se zgodaj, tedaj pravočasno in večkrat škropi; zadostno je, ako se vzame na 100 litrov vode 1 in pol do 2 kilogr. modre galice (bakrenega vitrijola) in 2 do 2 in pol kilog. ugašenega, mehkega apna. Tudi zmesi, ki so pripravljene z 1 kilogramom galice na 100 litrov vode in z zadostno množino apna, so se v nekaterih krajih dobro obnesle. Zmesi z večjo množino galice, kakor gori navedeno, tudi nimajo boljšega učinka, ker se v dežnih in rosnih kapljicah nahajajo vendar le male množine bakra, ki pa zadostujejo za pokončavanje peronospornih kali. Napačno je torej ako nekateri, ki so v prejšnjih letih prepozno začeli škropiti, ter so svoje vinograde s tem zelo oškodili, menijo, to zamudo popraviti na tak način, da rabijo sedaj za škropljenje močnejše zmesi. (Konec prih.)

Politični pregled.

(Vzajemnost Hrvatov in Slovencev.) „Hrvatska Matica“ izda spominsko knjigo 50letnice škofovanja največjega jugoslovanskega mecena dr. Juraja J. Strossmayerja. Na poziv „Hrv. M.“ pa so sklenili tudi slovenski pisatelji in umetniki sodelovati pri tej knjigi. Priglasilo se je 20 slovenskih pisateljev in pesnikov ter več umetnikov. S tem je najlepša obnovljena hrvatsko-slovenska vzajemnost na kulturnem polju. Saj velikega biskupa Strossmayerja obožujemo tudi Slovenci na enak način kakor Hrvati. Knjiga se bo imenovala „Spomen-knjiga“.

(Jesenske vojaške vaje) bodo odpadle zaradi razširjenja vročinskih bolezni, ako je verjeti poročilom nekaterih listov.

(Podkupljenje Čehov) Nemški listi vedo poročati, da se poganja vlada s Čehi ter jim ponuja ustanoviti v Brnu deško vseučilišče, ako odnehajo od obstrukcije ter sprejmejo nova jezikovne načrte.

(Prusofilski občinski zastop v Žatcu na Češkem) je obstruiral ter izostal iz 14 sej. Vlada je naložila odbornikom za vsako izostalo sejo občutne denarne kazni. Končno so prusko misleči odborniki uvideli, da se v lastno škodo zaganjajo v zid ter je vseh 12 odbornikov in šest namestnikov odložilo mandata. Žatec je sedaj brez občinskega zastopa.

(Slovenci na Kitajskem.) Z avstrijskima bojnimad ladjama „Cesarica Elizabeta“ in „Aspern“ so odrinili na Kitajsko sledeči Slovenci: korvetni zdravnik dr. Andrej Korenčan, pomorski poročnik Zajc, praporščak Junowicz in pomorski kadet Noč.

(Dogodki v Srbiji.) Novo ministerstvo je sestavil predsednik prizivnega sodišča Aleksa Jovanović, ki je prevzel ministersko predsedništvo. S posebnim ukazom dovoljuje kralj Aleksander splošno pomiloščenje vseh političnih kaznjencev, izvzemši one, ki so se direktno udeležili „napada“ na Milana. Kralj se nikakor ne da odvrniti od poroke ter je odgovoril patrijarhu, ki mu je prišel prigovarjat: „Nočem, da se moje dete rodi izven mojega doma!“

(Na Bolgarskem) grozi počiti revolucija. Zaradi ustavljenja kmetov plačati desetino, je proglasil knez Ferdinand obsedno stanje v petih okrajih ter zapovedal vsakega kmeta umoriti, ki bi ne hotel plačati desetine. Kmetje so si ustanovili svojo zvezo čez celo državo ter poslali iz osrednjega odbora deputacijo h knezu. Knez pa ne le da ni sprejel deputacije, temveč je vzel četrt milijona frankov iz državne blagajne ter se odpeljal razveseljevat se na pariško razstavo.

(Mladoturška stranka) trpi najhujše preganjanje iz sultanovega dvora. Že sum, da je kdo pristaš te stranke, stane ga glavo ali prostost. Pred kratkim so uvrstili 25 dovršenih gojencev kadetne šole kot prostake v vojsko, ker so na sumu, da se strinjajo z mladoturško gonjo.

(Proti Kitajcem) se je začela na Nemškem huda gonja. Posebno veliko Kitajcev živi v Berlinu, kjer so uživali dosedaj skoraj preveliko zaupanje. Dne 25. t. m. so berlinski visokošolci napadli Kitajce na ulici ter jih pretepli. Policija, ki je hotela posredovati je bila tudi tepena.

(Angleški parlament) je sklenil zakon, ki prepoveduje izvažanje orožja in streliva v kraje, kjer bi se lahko rabilo kedaj proti Angležem.

(Vojna v Afriki.) Zadnje dni je bilo več manjših bojov, o katerih pa angleški viri ne povedo nič zanesljivega. Najhujša bitka je bila pri Derdodorp, v kateri je padlo 400 angleških vojakov.

(Vojna na Kitajskem.) Kitajska vlada poroča, da so evropski zastopniki in naseljenci še živi. Isto trdijo tudi kitajski poslaniki na razih evropskih dvorih. Verjame jim tega seveda nihče. V Šangaju so izdali bokserji oklic, da bojni bog Kwan zahteva evropsko kri, sicer bo poslal nad Kitajce devet nadlog. Kitajski cesar Kwangsü se je obrnil na predsednika Francoske in Amerike ter na japonskega in nemškega cesarja za posredovanje. Vsi so mu odgovorili — razun Mac Kinleyja — da poprej ni misliti na posredovanje, dokler ne da Kitajska zadoščenje ter zaduši upor. Ameriški predsednik je pa obljubil posredovanje v nekaterih točkah.

Književnost.

(Telovadba) v petrazrednih in manj kot petrazrednih ljudskih šolah. Po učnih načrtih priredil Franc Brunet, c. kr. učitelj telovadbe na višji realki v Ljubljani. V založbi pisatelja je izšla ravnokar ta knjiga, skoraj edina svoje stroke med Slovenci. Vsak ljudskošolski učitelj bo knjigo gotovo z veseljem pozdravil. Za vsak razred so posebej razvrščene redovne, proste vaje, vaje z orodjem itd., vrhu tega so po razredih razdeljeni učni načrti in podrobni učni načrti. Kaj dobro došle bodo tudi igre, ki so razvrščene v „Vesele igre“, „Tekalne in borilne igre“, „Igre z žogo“. Vsi primeri v knjigi so lahko umljivo pojasnjeni, pisava je dobra. Knjiga obsega 252 strani ter stane trdovezana 3 K.

Razne stvari.

(Kronika vročine na Dunaju.) Mnogo ljudi je letos vsled neznozne vročine na Dunaju zbo-

lelo, omedlelo, več jih je celo umrlo. To je napotilo dunajske kronikarje (časoslovce), da so začeli brskati po starih zapisnikih, če je bilo že kdaj tako vroče kot letos in našli so tolažbo, da je bila na Dunaju še silnejša vročina. Dunajska kronika vročine namreč pravi v svojih zapisnikih sledeče: „V letu 484. ni bilo krog Dunaja nobene grozda, ker so se meseca julija v silni vročini vse trte posušile. V letu 486. je razsajala na Dunaju kuga, katero je povzročila silna vročina. V letu 688. so po zahodnih pobočjih pri Dunaju usahnili vsi izviri. V letu 812. je povzročil komet žgočo vročino, ki je trajala tako dolgo, dokler je bil komet na nebu vidljiv. V letu 994. so se posušili vsi potoki, mrtve ribe so okuževale dunajsko okolico. V letih 1013. in 1014. so žejali ljudje in živina. V letu 1165. so posmodili vroči vetrovi vse rastline. V letu 1186. je grozdje dozorelo že meseca avgusta. V letu 1231. je bil baje pesek na obrežju Donave tako vroč, da bi se lahko v njem jajca kuhala. V letu 1277. je cepala živina, ker se je bila vsa trava posušila. V letu 1304. se je baje celo Donava izsušila, pri Korneuburgu so jo baje lahko pregazili. V letu 1334. je razpokala zemlja, potoki so zginiti v njene razpokline, vetrovni vrtinci so pripodili velike jate koblic. V letu 1394. je povzročila vročina v ljudeh vidovico. V letu 1420. je bila trgatav že začetkom septembra, drevje je v jeseni že v drugič cvetelo. V letu 1513. so ljudje boleli na ptni vročici. V letu 1590. so ostala polja prazna, iz njih se je sopol hud duh. V letu 1679. je vsled vročine razsajala kuga. V letih 1701, 1702. in 1704. se je sadje posušilo. Leto 1718. je bilo najbolj vroče leto. Pol leta ni padlo niti kapljice dežja, zemlja je razpokala, gozdovi so goreli. V letu 1761. se je pričela vročina že začetkom aprila in je trajala do oktobra. V letu 1781. so ljudje od vročine kozlali ali bruhali. V letu 1846. je kazal toplomer v senci 37 Reamurjevih stopinj. To naj bode nam in Dunajčanom v tolažbo, da letošnja vročina še ni najhujša.“

(Na Reko) je dospel parnik, ki bo prepeljal v Afriko za Angleže prot. Burom 902 konja. Prihodnji teden pride ta namen zopet dva parnika po 1800 konj.

(Mnogo gadov) je letos na južnem Češkem. Več otrok in eden odrasel človek je umrl vsled gadovega pika. Po hostah osobito solnčnih kamnitih krajih ni varno bos hoditi.

(Roparji na Pusti) Iz Ogrskega se poroča, da je na Pusti Čakoš šest roparjev po noči napadlo hišo najemnika Kleina. Roparji so ustrelili skozi okno najemnikovo hišo. Klein je ustrelil z revolverjem enega roparja, drugi so pobegli, še le sedaj je opazil Klein, da mu hiša gori, katero so roparji na več krajih iz jeze užgali. Hiša je pogorela do tal.

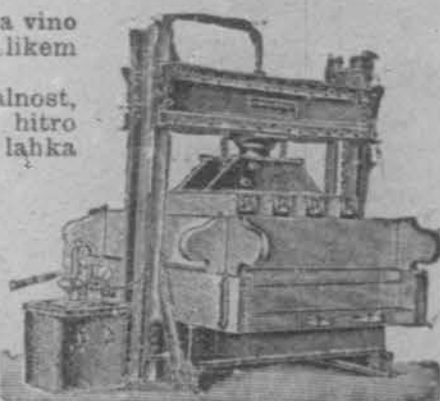
(Potres v Mostaru) se je več dni zaporedoma ponavljal, bil je lahak in ga je spremljal podzemski šum.

Hidravlične stiskalnice

najnovejšega izdelka za vino in sadni most v velikem razmerju.

Največja pridelovalnost, iztisne največ mosta, hitro delo, preprosta in lahka strežba.

Ročne stiskalnice za grozdje in sadje, ter grozdni in sadni mlinci kakor popolne priprave za napravljanje mosta stalne in vozeče izdelujejo ter razpošiljajo pod

jamstvom posebnosti v najnovejših, najboljših, in odlikovanih skušanih konstrukcijah

Th. Mayfart & Co.

c. kr. priv. tovarne poljedelskih strojev, livarne železa in parne kovačnice.

Dunaj, II/1 Taborstrasse Nr. 71.

Obsežni katalogi in priznalna pisanja brezplačno. Želi se zastopnikov in preprodajalcev.

Pivovarna Žalec

— priporoča —

častiti duhovščini, plemenitašem, veljakom in slavnemu občinstvu svoje (250) 10—9 izborno

cesarsko pivo.

Dobiva se po najnižji ceni samo v steklenicah.

Naročila naj se blagovolijo pošiljati na

pivovarno v Žalcu

Savinjska dolina.

Vse po najnižji ceni!

Srajce, bele in pletene,
ovratnike, manšete, pred-
prsja, kravate, mašne, ro-
kavice glave in pletene,
nogavice, naramnice, ga-
lošne, copate, priporoča

P. Kostić v Celju.

Točna in solidna postrežba!

Za nabiranje zavarovancev proti požaru
sprejmejo se

delavni zastopniki

(potovalci)

proti visoki odškodnini.

Ravnatako se sprejmejo tudi

krajevni agentje

proti mogoče visoki proviziji.

Ponudbe je poslati pod F. A. 1878 na uprav-
ništvo „Domovine“ (312) 2-2

Garantirano nestrupeno

BARVO

za ročno in priprosto barvanje volne, svile,
bombaža in platna ter obledene obleke itd., itd.,
prodaja in razpošilja

Josip Matič v Celju.

Za pridelovanje sadnega in vinskega mošta.

Stiskalnice za sadni mošt

za vinski mošt
s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z urav-
nanjem pritiska „Herkules“, z jamčeni najvišji
učinek do 20% večji nego pri vseh drugih sti-
skalnicah.

Mlini za sadje in grozdje

Robkalnica za grozdje

(Abbeer stroj).

Popolne priprave pri

pridelovanju mošta

stalne in prečišene.

Stiskalnica soka, mlini

za jagode in pri pri-

pravljanju sadnega

soka.

Priprave za sušenje

sadja in sočivja, stroji

za lupljenje in rezanje

sadja,

najnovejša samostalna

patentovana škropil-

nica „SYPHONIA“

za škropljenje trsa in

rastlin, izdelujejo ter

pošiljajo z jamstvom

specijalitete v najno-

vejši, najizvrstnejši,

najuporabnejši in pri-

piznani najbolj, odlikovani

sestavi

PH. MAYFARTH & CO.

c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna že-

leza in parna fužine

Dunaj, II/1 Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane z več 400 zlatimi, srebrnimi in bro-

nastimi svetinjami

Obširni katalogi in številna priznanja pisma zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se želijo.

Iz Etter-jevega
sadnega soka,

(255) 20-12

ki se pripravi iz naravnega
sadja, valed tega prost vsake
kemične primene ter ga ni
smeti zamenjati z vsebino
„umetnega vina“, zamore si
vsakdo z malim trudom in
neznatnimi stroški napraviti
izvratno, vzdržujočo se in
krepčilo

Dobiva se v Mekronogu pri Marji Sbil, v Galiciji pri Francu Senica, v Celju pa pri Jos. Pollanetznu.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
renjice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bez-
govno gobo, kamilice, tisočrože, malisno štopo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
renjice: tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
delkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke.
Ob časi vsake sadje, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzemem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kurjetino. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
česplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah.
Častitim gg. duhovnikom naznanjam, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-vošene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor
tudi pozni hmelj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri še niso njeni
udje, da se dobi tmetni gnoj, kompost in to-
maževa žlindra, kakor živinska sol, pri Anton
Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju,
kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vknjiž. zadruga z omejenim poročtvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

(304)

Prodajalko

3-2

izurjeno v trgovini z manufakturnim in specerij
skim blagom ter zanesljivo v računanju, sprejme
Fran Ks. Grebenc, Velike Lašče (Kranjsko).

Branjarija in gostilna

v Ljubačni pri Celju je pod ugodnimi
pogoji v najem oddati.

Več pove lastnik Ferd. Rakef Spodnja
Hudinja pri Celju (302) 2-2

Ržen rožiček

(302) 3-3

(Mutterkorn) in

malisno štopo

kupi Josip Matič v Celju.

Na drobno.

Na debelo.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

priporoča različne poljedelske stroje priznane najboljšega izdelka
kakor: mlatilnice, slamoreznice, čistilnice za žito, mline za
žito vejati, stiskalnice za sadje in grozdje itd.

Vedno velika zaloga cementa, najboljšega gornještajarskega
železa, stavbenih potrebščin, traverz, okovov, samokolnic,
poljskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov, peči in sploh
vsega v to stroko spadajočega blaga.

Slavno občinstvo vabimo najljubše, si pri priliki ogledati
našo trgovino in zalogo.

Cene nizke.

Postrežba točna.

sadno pijačo.

sadnega vina.

10 litrov sadnega soka, ki
se brez vsake druge pri-
mesi zmeša s 100 do 130
litri navadne vode, daja po
naravnem vrenju 110 do 140
litrov čvrstega, čistega,
okrepčujočega

(299) 3-2

Sprejme se

pri poštnem uradu v Žetalih pri Rogatcu doslužen vojak
kot poštni pot. Plača po dogovoru. Ponudbe sprejema
Maks Berliag, Žetale pri Rogatcu.

Velika razprodaja

pri

Adalbertu Globočniku

v Žalcu

se prične dne 15. julija t. l.

V mnogobrojen obisk se priporoča

z velespoštovanjem

(287) 6-4

Adalbert Globočnik.

Naprodaj

je poslopje z travniki,
njivami, vinogradom, a
sadosnikom in gozdi.
Več pove

(286) 3-3

Vengušt Janez

p. Št. Jur ob južni železnici.

Služba okrožnega zdravnika

zdravniško okrožje celjske okolice

se razpiše s trminom do 22. avgusta tega leta. Stalna
plača 1200 kron na leto. Služba se ima nastopiti s prvim
novembom t. l. Po dogovoru tudi poprej. Znanje slo-
venskega jezika neobhodno potrebno. Prošnje naj se
pošiljajo zdravstvenemu okrožnemu odboru „okolice
celjske“ (303) 3-2

GOSTILNA

(za prenočevanje tučcev) v sredini velikega trga
se da takoj v najem, ista je tudi za primeren
ceno na prodaj.

Ponudbe sprejme upravnštvo „Domovine“
v Celju (pod nast. G. M.) (296) 3-3

Naprodaj je

1 staronemška jedilna sobna oprema kakor tudi različna drago
pohištvo in preproge; to vse se zaradi preselitve proda
(311) 3-2 po jako nizki ceni.

Pogledati od 10. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure
popoldne v Graški cesti št. 26 v prtilju.